

kunne være hinanden modstridende. Hvad der virkelig er til gavn for kvindens stilling i samfundet, det må uvilkaarligt blive til gavn for hele samfundet.

Frederik Bajer

Redaktionen har modtaget følgende:

Hjælp kvinderne!

Ved at se al den godgjørenhed, som kvinder og mænd udøve, idet de ved deres død skjænke deres formue enten hel eller delvis til velgjørenhedsanstalter, er jeg ofte kommen til at tænke paa, at vel er det en lykke, når man er svag eller gammel, da at opnå en rente, hvorved livets hårdere tryk holdes borte fra én, men det vilde dog være et langt større gode, hvis man i sin ungdom havde lært at bruge sine egne evner.

Jeg henvender mig til kvinderne og spørger dem iblandt disse, som er så lykkelige at kunne give, om vi nu, da der er aabnet kvinden adgang til flere erhverv, ikke vilde vise vort køn allerstørst kjærlighed ved et stifte legater for unge kvinder, der ønskede videre uddannelse.

De legater, vi hidtil har haft, har næsten udelukkende været for unge mænd, ganske vist har staten hjulpet på dette forhold ved at understøtte de kvinder, som er bleven studenter, og ogsaa adskillige af dem, der vil uddanne sig til lærergjerningen. Men hvor meget vi end paaskjønner denne understøttelse, er den dog ringe i forhold til de udgifter, en ung kvinde har i sin uddannelsestid, og paa grund af de knappe kår, hun har at kæmpe med, er hun næsten nødt til at overanstrenges sig for at kunne tage examen på så kort tid som muligt. Alligevel paadrager hun sig gjæld og maa saa, efterat have faaet ansættelse som almueskolelærerinde e. l. i flere år betale af paa denne med sin i forvejen temmelige ringe løn.

I flere århundreder har mænd — baade konger og privatmænd — skjænket store summer, stundum hele deres formue, til støtte for studerende; — vi minder blot om institu-